

สรุปผลการวิจัย ภาระรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา รายวิชาบังคับ โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบ สอนdamไปยังประชากร 2 กลุ่ม คือ ครูพลศึกษาที่สอนรายวิชาบังคับ และนักเรียนที่ผ่านการ เรียนรายวิชาบังคับมาแล้ว ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ทั้งในส่วนกลาง และ 12 เชค การศึกษา ซึ่งได้รับแบบสอบถามของครูพลศึกษาคืนมา คิดเป็นร้อยละ 88.46 และแบบสอบถาม ของนักเรียน ได้รับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 95.26

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยคิดค่าเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัย พoSรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษา

1. จุดหมาย(จุดประสงค์)วิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสม ผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหา ในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

2. โครงสร้างแผนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรจัดให้เหมาะสม อยู่ ในระดับมากทุกข้อ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาคการศึกษา และระดับชั้นของการจัดรายวิชา คือ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดแต่ละรายวิชาบังคับตามโครงสร้างแผนการสอนที่หลักสูตรกำหนดไว้

3. จุดประสงค์รายวิชา

3.1 วิชาคณิตยุ่น 1 และวิชาคณิตยุ่น 2 นักเรียนขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 นักเรียนขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 นักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระเบียนข้อบังคับ และกติกาการแข่งขันกรีฑา และให้รู้ถึงคุณค่า และเห็นความสำคัญของกระบวนการกรีฑาไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้น อยู่ในระดับน้อย

3.4 วิชากระบี 1 และวิชากระบี 2 นักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.5 วิชาภาษาสากล 1 และวิชาภาษาสากล 2 นักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือ ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจ และความสุขุมรอบคอบ นอกจากนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 นักเรียนขึ้nmัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4. ลักษณะเนื้อหารายวิชา

4.1 เกี่ยวกับการจัดเนื้อหารายวิชา

4.1.1 วิชาชีวะปีที่ 1 และวิชาชีวะปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.4 วิชาภาระปีที่ 1 และวิชาภาระปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.5 วิชาภาษาสากล 1 และวิชาภาษาสากล 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า เนื้อหาที่จัดสมดุลย์กับเวลาที่กำหนดให้ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

4.1.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.2 เกี่ยวกับลักษณะเนื้อหารายวิชา

4.2.1 วิชาชีวะปีที่ 1 และวิชาชีวะปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4.2.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4.2.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4.2.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4.2.5 วิชานาสเกตบอล 1 และวิชานาสเกตบอล 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4.2.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียนอยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้รู้จักกิจกรรมการรุก และการรับแบบต่าง ๆ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

5. ลักษณะการเรียน

5.1 วิชาเยิคหยุ่น 1 และวิชาเยิคหยุ่น 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอ สไลด์ และภาพถ่าย อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนการใช้รูปภาพนั้น วิชาเยิคหยุ่น 1 อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการคูณและการหาร อยู่ในระดับมาก วิชาเยิคหยุ่น 2 อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการเล่นด้วยความปลอดภัย นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

5.2 วิชาเทเบิลเทนนิส 1 และวิชาเทเบิลเทนนิส 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอ สไลด์ และภาพถ่าย อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนการใช้รูปภาพ อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้มีมารยาทของการเป็นผู้เล่นและผู้ซ้อม รู้จักเทคนิคของการเล่น และรู้จักปรับวิธีการเล่นตามประเภท นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

5.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 นักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของกรีฑารู้จักการคูณและการหาร อยู่ในระดับมาก การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอ สไลด์ ภาพถ่าย และรูปภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

5.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง หนังสือพิมพ์ วีดีโอดี ไลต์ ภาพญทร์ และรูปภาพ อญในระดับน้อยทุกข้อ

5.5 วิชาภาษาไทย 1 และวิชาภาษาไทย 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อญในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอดี ไลต์ ภาพญทร์ และรูปภาพ อญในระดับมากทุกข้อ ส่วนการใช้รูปภาพ อญในระดับมาก ในข้อที่ว่า ให้รู้จัก เบี่ยงข้อบังคับ และกติกาการแข่งขัน และรู้จักวิธีวางแผนการรุก และการรับแบบค่าง ๆ นอกนั้น อญในระดับน้อย

5.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อญในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอดี ไลต์ ภาพญทร์ และรูปภาพ อญในระดับน้อยทุกข้อ

6. วิธีสอน

6.1 วิชาเย็คหยุ่น 1 และวิชาเย็คหยุ่น 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว และวิธีมอนามัยงาน อญในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ อญในระดับน้อยทุกข้อ

6.2 วิชาเบลเทนนิส 1 และวิชาเบลเทนนิส 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว และวิธีมอนามัยงาน อญในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ อญในระดับน้อยทุกข้อ

6.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว และแบบวิธีมอนามัยงาน อญในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ อญในระดับน้อยทุกข้อ

6.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว และแบบวิธีมอบหมายงาน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบใช้แบบทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.5 วิชาภาษาสเกตบอล 1 และวิชาภาษาสเกตบอล 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว และแบบวิธีมอบหมายงาน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบใช้แบบทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นว่า อาจารย์ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบวิธีมอบหมายงาน และการใช้แบบทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

7. การประเมินผล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากทั้ง 6 วิชา

ข้อมูลที่นำไปของอาจารย์

อาจารย์ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา วิชาโภสุขศึกษา มีประสบการณ์ในการสอน 7 – 10 ปี สอนทั้งวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมวิชาบังคับมาแล้ว และมีจำนวนคนที่สอนในแต่ละสัปดาห์ คือ 16 – 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรผลศึกษา

1. จุดหมาย(จุดประสงค์)วิชาพลศึกษา อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผน จุดประสงค์วิชาพลศึกษา 望 ไว้แจ่มแจ้งชัดเจน และสามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้นักเรียนมีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี นอกจากนี้ อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อย

ที่สุดในข้อที่ว่า ให้รู้และเข้าใจระเบียนข้อบังคับ และกฎกติกาการเล่น ให้มีคุณลักษณะประจำตัว และให้รู้จักเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกาย นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

2. โครงสร้างแผนการสอน อาจารย์มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรจัดได้เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดในข้อที่ว่า ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคต้น เรียนวิชาชีวะ 1 ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคปลาย เรียนวิชาชีวะ 2 ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคต้น เรียนวิชาภาษาไทย 1 และขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปลาย เรียนวิชาภาษาไทย 2 นอกนั้น อยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาคการศึกษา และระดับชั้นของการจัดรายวิชา คือ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดแต่ละรายวิชาบังคับตามโครงสร้างแผนการสอนที่หลักสูตรกำหนดไว้

3. จุดประสงค์รายวิชา

3.1 วิชาชีวะ 1 และวิชาชีวะ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนไว้แจ่มแจ้งชัดเจน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า สามารถนำความรู้และทักษะนั้น ไปใช้ในการออกแบบภารกิจได้อย่างปลอดภัย นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

3.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนไว้แจ่มแจ้งชัดเจน สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนไว้แจ่มแจ้งชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน มีความรู้ มีทักษะ ขั้นพื้นฐานและขั้นสูง และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบภารกิจได้อย่างปลอดภัย มีความรู้ ความเข้าใจในระเบียนข้อบังคับ และกติกาการแข่งขัน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

3.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนและจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน มีความรู้ และความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับ และกติกาการแข่งขัน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับน้อยในข้อที่ว่า ให้รู้ดึงคุณค่า และเห็นความสำคัญของการนำกระนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และให้รู้ และมีทักษะขั้นสูง นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระเบียบข้อบังคับ และกติกาการแข่งขัน นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

3.5 วิชาภาษาไทย level 1 และวิชาภาษาไทย level 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนและจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือ ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจ และความสุขุมรอบคอบ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนและจัดการเรียนรู้ ความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4. ลักษณะเนื้อหารายวิชา

4.1 เกี่ยวกับการจัดเนื้อหารายวิชา

4.1.1 วิชาเย็คหยุ่น 1 และวิชาเย็คหยุ่น 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อญ្យในระดับน้อย ในข้อที่ว่า เนื้อหาจัดให้สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน นอกนั้น อญ្យในระดับมาก

4.1.5 วิชาภาษาไทย level 1 และวิชาภาษาไทย level 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อญ្យในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า เนื้อหาจัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร นอกนั้น อญ្យในระดับมาก

4.1.6 วิชาตະกร้อ 1 และวิชาตະกร้อ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเนื้อหา อญ្យในระดับมากทุกข้อ

4.2 เกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาวิชา

4.2.1 วิชาปัญญาที่ 1 และวิชาปัญญาที่ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน และความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อญ្យในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อญ្យในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพของการเป็นนักปัญญาที่ดี นอกนั้น อญ្យในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อญ្យในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้มีทักษะเฉพาะตัว เช่นต้น และขั้นสูง และให้มีเทคนิคและความสามารถพิเศษของการเล่นปัญญาที่ 1 นอกนั้น อญ្យในระดับน้อยที่สุด

4.2.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน ความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ และความสำคัญต่อนักเรียน อญ្យในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อญ្យในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักเทคโนโลยี นอกนั้น อญ្យในระดับน้อย

4.2.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์มีความเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน และความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อญ្យในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อญ្យในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการเล่นตัวอย่างความปลอดภัย รู้จักการดูแลรักษาอุปกรณ์ มีทักษะเฉพาะตัว เช่นต้นของแต่ละประเภท และมีทักษะความสามารถพิเศษในการแข่งขัน นอกนั้น อญ្យในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อญ្យในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ นอกนั้น อญ្យในระดับน้อยที่สุด

4.2.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รัฐักระเบี่ยงและประเพณีของกรอบนี้นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับน้อยในข้อที่ว่า ให้รัฐักระเบี่ยงประเพณีของกรอบนี้ นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีมารยาทของการเป็นผู้เล่นและผู้คุ้ยดี และรู้จักการบริหาร ร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

4.2.5 วิชนาสเกตบอล 1 และวิชนาสเกตบอล 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน ความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ และความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ

4.2.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านการวางแผนแจ้งขัดเจน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ในด้านความสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า รู้จักมารยาทของการเป็นผู้เล่นและผู้คุ้ยดี และรู้จักการบริหารร่างกายและการบำรุงรักษาสุขภาพ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ในด้านการมีปัญหาในการสอน อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า รู้จักมารยาทของการเป็นผู้เล่นและผู้คุ้ยดี รู้จักดูแลรักษาอุปกรณ์ตะกร้อ มีทักษะเฉพาะตัวขั้นสูง มีเทคนิคและความสามารถพิเศษในการเล่นเฉพาะตัว และการเล่นเป็นชุด รู้จักวิธีวางแผนการรุก และการรับแบบต่าง ๆ และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักตะกร้อที่ดี นอกนั้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สื่อการเรียน

5.1 วิชายืดหยุ่น 1 และวิชายืดหยุ่น 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ รู้จักการดูแลอุปกรณ์ มีความรู้ที่นำไปเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ และมีเทคนิคและความสามารถพิเศษของการเล่นยืดหยุ่น นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย ในด้านการใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอดีดี และภายนคร อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนในด้านการใช้รูปภาพ อยู่ในระดับมากในข้อที่ว่า มีความรู้ที่นำไป

และเห็นคุณค่าของยีดหยุ่น และมีทักษะเฉพาะตัวเบื้องต้นของนักยีดหยุ่น นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

5.2 วิชาเทคโนโลยี 1 และวิชาเทคโนโลยี 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอด้วย อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ การใช้สไลด์ อยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกข้อ การใช้ภาพนิทรรศการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้จักระเบียบข้อบังคับ และปกติการ นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย ส่วนการใช้รูปภาพ อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า ให้รู้จักวิธีวางแผนการรุก และการรับแบบต่าง ๆ ของประเภทเดียวและคู่ และ ให้รู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักเทคโนโลยี นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

5.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสือ อ้างอิง หนังสือพิมพ์ และรูปภาพ อยู่ในระดับมากทุกข้อ การใช้วีดีโอด้วย สไลด์ และภาพนิทรรศการ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

5.4 วิชากระบบ 1 และวิชากระบบ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสือ อ้างอิง อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของระบบ รู้จักมารยาทของ การเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ รู้จักการดูแลอุปกรณ์ และรู้จักระเบียบและประเพณีการเล่น นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย การใช้หนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้จักระเบียบและประเพณี รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษา สุขภาพ และให้มีทักษะเฉพาะตัวเบื้องต้นของนักกระบบ นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย การใช้วีดีโอด้วย สไลด์ และรูปภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ การใช้ภาพนิทรรศการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า มี ความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของระบบ รู้จักระเบียบประเพณี รู้จักการดูแลรักษาอุปกรณ์ นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

5.5 วิชานาสเกตบอล 1 และวิชานาสเกตบอล 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับมากทุกข้อ การใช้หนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า มี ความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของนาสเกตบอล นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย การใช้วีดีโอด้วย สไลด์ และ ภาพนิทรรศการ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ การใช้รูปภาพ อยู่ในระดับมากในข้อที่ว่า มีความรู้ทั่วไป และ เห็นคุณค่าของนาสเกตบอล รู้จักระเบียบและปกติการ และรู้จักวิธีวางแผนการรุกและการรับแบบต่าง ๆ นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย

5.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นว่า การใช้หนังสืออ้างอิง อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า มีความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของตะกร้อ รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษารสุขภาพ รู้จักการดูแลรักษาก่อโรค noknun อยู่ในระดับมาก การใช้หนังสือพิมพ์ วีดีโอด และภาพญตร์ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ การใช้สไลด์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า รู้จักประเมินข้อบังคับ และกติกา มีเทคนิคและความสามารถพิเศษในการเล่นเฉพาะตัว และการเล่นเป็นชุด และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักตะกร้อที่ดี noknun อยู่ในระดับน้อย การใช้รูปภาพ อยู่ในระดับมากในข้อที่ว่า มีความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของตะกร้อ รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษารสุขภาพ และรู้จักวิธีวางแผนการรุกและการรับแบบต่าง ๆ noknun อยู่ในระดับน้อย

6. วิธีสอน

6.1 วิชาเยี่ยมหุ่น 1 และวิชาเยี่ยมหุ่น 2 อาจารย์ได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต อยู่ในระดับมากทุกข้อ การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า ให้มีการพยายามการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี รู้จักการดูแลรักษาก่อโรค รู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพของการเป็นนักเยี่ยมหุ่นที่ดี และมีทักษะเฉพาะตัวขั้นสูงของนักเยี่ยมหุ่น noknun อยู่ในระดับน้อย ส่วนการสอนแบบวิธีมอบหมายงาน และการสอนแบบใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.2 วิชาเทเบลเทนนิส 1 และวิชาเทเบลเทนนิส 2 อาจารย์ได้ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต อยู่ในระดับมากทุกข้อ การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหวอยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า รู้จักดูแลรักษาก่อโรค noknun อยู่ในระดับมาก การสอนแบบวิธีมอบหมายงาน อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า รู้จักวิธีวางแผนการรุกและการรับแบบต่าง ๆ ของประเภทเดี่ยว และคู่ noknun อยู่ในระดับมาก ส่วนการสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์ได้ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า ให้มีความรู้ทั่วไป และเห็นคุณค่าของกรีฑา ให้มีการพยายามการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี รู้จักดูแลรักษาก่อโรค กรีฑา และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักกรีฑาที่ดี noknun อยู่ในระดับมากที่สุด การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อน

ไทย และแบบวิธีมอนามัยงาน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.4 วิชากระนี่ 1 และวิชากระนี่ 2 อาจารย์ได้ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และแบบวิธีมอนามัยงาน อยู่ในระดับมากทุกข้อ การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับน้อย ในข้อที่ว่า รู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของการเป็นนักกระนี่ที่ดี นอกนั้น อยู่ในระดับมาก ส่วนการสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.5 วิชานาสเกตบอล 1 และวิชานาสเกตบอล 2 อาจารย์ได้ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ให้มีทักษะเฉพาะตัวเบื้องต้นของนักบาสเกตบอล และให้มีเทคนิค และความสามารถพิเศษในการเล่นเฉพาะตัว และการเล่นเป็นชุด นอกนั้น อยู่ในระดับมาก การสอนแบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับมาก ในข้อที่ว่า รู้จักการบริหารร่างกาย และการบำรุงรักษาสุขภาพ มีทักษะเฉพาะตัวเบื้องต้น และขั้นสูง มีเทคนิค และความสามารถพิเศษในการเล่นเฉพาะตัว และการเล่นเป็นชุด และรู้จักการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายของ การเป็นนักบาสเกตบอล นอกนั้น อยู่ในระดับน้อย ส่วนการสอนแบบวิธีมอนามัยงาน และการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

6.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 อาจารย์ได้ใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจค้นการเคลื่อนไหว อยู่ในระดับมากทุกข้อ ส่วนการสอนแบบการใช้เทปบันทึกภาพ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

7. การประเมินผล

7.1 วิชาดีดหยุ่น 1 และวิชาดีดหยุ่น 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ความจำเป็นในการสอนภาคปฏิบัติภายหลังจากการเสริจสั่นการเรียนการสอนแต่ละทักษะ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

7.2 วิชาเทเบลเทนนิส 1 และวิชาเทเบลเทนนิส 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุดในข้อที่ว่า ความจำเป็นในการสอนภาคปฏิบัติภายหลังจากการเสริจสั่นการเรียนการสอนแต่ละทักษะ การสังเกตพฤติกรรมในขั้นเรียน การสอน.

ภาคปฏิบัติ ความสำเร็จในการเข้าชั้นเรียน และการพัฒนาการทางด้านทักษะของนักเรียน นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

7.3 วิชากรีฑา 1 และวิชากรีฑา 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ความจำเป็นในการสอนภาคปฏิบัติภาษาหลังจากการเสริมสั่นการเรียนการสอนแต่ละทักษะ การสอนภาคปฏิบัติ การมีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การพัฒนาการทางด้านทักษะของนักเรียน การระมัดระวังในเรื่องความปลอดภัย การดูแลรักษาอุปกรณ์ และความจำในเรื่องระเบียบ และกฎกิจการต่าง ๆ นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

7.4 วิชากรงนี้ 1 และวิชากรงนี้ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ความเหมาะสมของ การแบ่งคะแนน คะแนนปฏิบัติ 80% คะแนนทฤษฎี 20% และความรู้ที่ไปขึ้นพื้นฐานของแต่ละวิชา นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

7.5 วิชาภาษาไทย 1 และวิชาภาษาไทย 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกข้อ

7.6 วิชาตะกร้อ 1 และวิชาตะกร้อ 2 อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ความจำเป็นในการสอนภาคปฏิบัติภาษาหลังจากการเสริมสั่นการเรียนการสอนแต่ละทักษะ ความเหมาะสมของการแบ่งคะแนน คะแนนปฏิบัติ 80% คะแนนทฤษฎี 20% ความสำเร็จในการเข้าชั้นเรียน การยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และความรู้ที่ไปขึ้นพื้นฐานของแต่ละวิชา นอกนั้น อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

เกี่ยวกับจุดประสงค์วิชาพลศึกษา ทั้งอาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นว่า จุดประสงค์วิชาพลศึกษา 望 ไว้แจ่มแจ้งชัดเจน สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ และนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิญีวรณ คงวัฒน์ ที่พบว่า "ทั้งครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เป็น

วัตถุประสงค์ที่สามารถสอนให้บรรลุผลได้ และมีความชัดเจน"¹ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิพย์วัลย์ เรืองชร ที่พบว่า "ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมระดับอ่ำเภอ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมีปัญหามาก"² ทั้งนี้ อาจจะเป็น เพราะว่า หลักสูตรฉบับนี้ ได้ดำเนินการสอนมาเป็นเวลา 3 ปี ปัญหาต่าง ๆ กำลังอยู่ในช่วงการแก้ไข ทั้ง มีการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น และเมื่อหลักสูตรฉบับนี้ใช้มาจนถึงปัจจุบัน ปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขมากขึ้น อาจารย์พลศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่า ประสบผลสำเร็จในการทำให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ในด้านความสำคัญต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดในข้อที่ว่า ให้นักเรียนมีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมู่คณะ ความสามัคคี ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะอาจารย์มีความเข้าใจถึงหลักการพลศึกษา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดีขึ้น ปัญหาในการเรียน อยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงว่าครูได้มีการเตรียมการในด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนประสบปัญหาในการเรียนน้อย ส่วนปัญหาในการสอนของอาจารย์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ในข้อที่ว่า ให้รู้และเข้าใจระเบียบขั้นบังคับ และกฎกติกาการเล่น ให้มีคุณลักษณะประจำตัว และให้รู้จักเพิ่มพูนสมรรถภาพทางร่างกาย ซึ่งแสดงว่า วัตถุประสงค์ดังกล่าววน ครูผู้สอนสามารถดำเนินการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี

เกี่ยวกับโครงสร้างแผนการสอน ทั้งอาจารย์พลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นสอด

¹ รุ่งวีวรรณ คงวัฒน์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิต-วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 72.

² พิพย์วัลย์ เรืองชร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 116.

กล้องกับโครงสร้างแผนการสอนที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กำหนดไว้¹ ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่า ครูได้คุ้นเคยกับโครงสร้างใหม่ และได้มีประสบการณ์ในการสอน ทำให้เกิดความเข้าใจถึงเหตุผลเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างดีขึ้น สำหรับนักเรียน ได้มีโอกาสสรุปล่วงหน้าจากรุ่นก่อน ๆ ที่เรียนมาทำให้เห็นว่าโครงสร้างนั้นดีแล้ว

เกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชา ทั้งอาจารย์พลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นว่า ทุกรายวิชาบังคับประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน และมีความสำคัญต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก มีปัญหาในการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย และในด้านการวางแผนจุดประสงค์รายวิชา อาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นว่า จุดประสงค์รายวิชาของไว้ได้แจ่มแจ้งชัดเจน อยู่ในระดับมาก แสดงว่าจุดประสงค์รายวิชา มีความเหมาะสมสมดีแล้ว

เกี่ยวกับลักษณะเนื้อหารายวิชาในด้านการจัดเนื้อหา ทั้งอาจารย์พลศึกษาและนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากว่า การจัดเนื้อหา จัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความต่อเนื่องกับพื้นฐานในระดับต่ำกว่าที่เรียนมาแล้ว มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น มีเนื้อหาเพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป สามารถนำไปใช้ได้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาแต่ละรายวิชาสมคุลิย์กับเวลาที่กำหนดให้ และสามารถนำไปใช้ได้กับอุปกรณ์และสถานที่ที่มีอยู่แล้วในโรงเรียน สำหรับความคิดเห็นที่ว่า เนื้อหามีความยากง่าย พอเหมาะสมกับระดับชั้นนั้น จากผลการวิจัยของธัญญารรณ คงวัฒน์ พบว่า "ครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาต่างๆ ของมีปัญหาในระดับมาก คือ เนื้อหามีความสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความตัดสินใจในการสอน"² ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ได้มีการปรับปรุง และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้มากขึ้น หลังจากได้มีการเรียนการสอนมาแล้ว เป็นเวลา 5 ปี นอกจากนี้ทางโรงเรียน ยังได้

¹ กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช

2521 (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 90.

² ธัญญารรณ คงวัฒน์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร", หน้า 75.

เบิกวิชาอื่นแทนวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนหญิง จึงทำให้มีปัญหาลูกน้อยลง

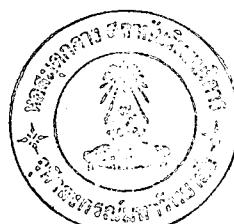
เกี่ยวกับลักษณะเนื้อหารายวิชา ในด้านการประสบผลสำเร็จในการเรียน ความสำคัญต่อนักเรียน และความจำเพาะของเนื้อหารายวิชา ห้องอาจารย์ และ นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกรายวิชา ส่วนการมีปัญหาในการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยทุกวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิพิธวัลย์ เรืองชจร¹ แต่ไม่สอดคล้องกับของ รุ่นนิวรัตน์ คงวัฒน์ บางวิชา ได้แก่ วิชาเยคหยุ่น 1 - 2 วิชากระบี 1 - 2 และ วิชาตะกร้อ 1 - 2 ที่พบว่ามีปัญหาการสอนอยู่ในระดับมาก² และคงว่าในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียน และ อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ทุกรายวิชาบังคับ ห้องอาจารย์พลศึกษา และ นักเรียน มีความคิดเห็นว่า มีการใช้นั่งสื่ออ้างอิงเป็นสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ห้อง ฯ ที่มีสื่อการเรียนการสอนหลายประเภท รวมทั้งข้อเสนอแนะ และ ความคิดเห็นที่ผู้ตอบ แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น ห้อง นี้ อาจจะเป็น เพราะว่าผู้ใช้หลักสูตรยังประสบปัญหาการขาดแคลนความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์ ฯ นอกเหนือ จากนั่งสื่ออ้างอิง ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่กماของคณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยม ศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ ที่ได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง "การประเมิน ผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา"

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุดหนุนการณ์มหาวิทยาลัย

¹พิพิธวัลย์ เรืองชจร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 . . .", หน้า 115 - 116.

²รุ่นนิวรัตน์ คงวัฒน์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 . . .", หน้า 74 - 75.

ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในปีการศึกษา 2522¹ อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่า หนังสืออ้างอิงจะไร้ประโยชน์ หากได้ใช้เวลาในการพิจารณาสื่อแต่ละชนิดแล้ว จะเห็นได้ว่าสื่อแต่ละชนิด มี "พลัง" แฝงอยู่ในตัว พลังนั้น เป็นคุณสมบัติที่ประจำอยู่ในสื่อแต่ละชนิด และพลังนั้น จะแสดงออกถึงความมีประสิทธิภาพ เมื่อสื่อได้รับการเลือกใช้อย่างถูกต้อง² และจากข้อเสนอแนะให้เพิ่มสื่อการเรียน การสอนให้มากขึ้น แสดงให้เห็นความแตกต่างของผู้เรียน ซึ่งสุวิมล วัชราภัย ได้ย้ำไว้ว่า การใช้สื่อจะไม่ได้ประโยชน์คุ้มค่า ถ้าผู้สอนมองข้ามความสำคัญของผู้เรียนไป เพราะผู้เรียนที่มีสติปัญญาต่างกัน อายุต่างกัน ขณะธรรมเนียมประเพณีต่างกัน ต้องการสื่อที่จะมาประกอบต่างชนิดกัน สื่อชนิดหนึ่ง ๆ ไม่ใช่ว่าจะใช้ได้เหมาะสมกันทุก ๆ คน³ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องกันกลุ่มตัวอย่างประชากรว่า หากทำได้ น่าจะมีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้จักการศึกษาดีกว่า และสนับสนุนการอ่านหนังสือให้มากขึ้นด้วย

เกี่ยวกับวิธีสอน ห้องอาจารย์พลศึกษา และนักเรียน มีความคิดเห็นว่า ได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต อยู่ในระดับมาก ส่วนวิธีการสอนแบบอื่น ๆ ใช้ในระดับมาก บางหัวข้อ แต่วิธีสอนแบบใช้แบบทึกทิบ ใช้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการวิจัยของ เชาว์ นวลปาน⁴

¹ คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา, "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522." วารสารการวิจัยทางการศึกษา หน้า 82- 87.

² สุวิมล วัชราภัย, "การเลือกสื่ออย่างมีประสิทธิภาพ." วารสารครุศาสตร์ ๙(ก.ค - พ.ย 2523): 58.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 57.

⁴ เชาว์ นวลปาน, "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาตะกร้อแบบวิธีบรรยายประกอบการสาธิต และแบบสำรวจด้านการเคลื่อนไหว ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525)..

และเชิคพันธ์ จายเหมือนวงศ์¹ พบว่า วิธีการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต แบบสำรวจ ทั้งการเคลื่อนไหว และแบบวิธีสอนหมายงานให้ผลต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน อาย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังมีความเชื่อว่า ไม่มีวิธีการสอนแบบใดดีสุด ผู้สอนที่ดีไม่ควรยึดถือวิธีการสอนที่ตนเคยได้รับเรียนมาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนนักศึกษาว่า ตนเคยเรียนมาอย่างไรก็สอนไปตามแบบนั้น โดยเฉพาะเหตุการณ์ สภาพแวดล้อมในสมัยนี้กับสมัยก่อน ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากmany วิทยาการทางการสอน ด้วยวิธีใหม่ ๆ ก็มีให้เลือกได้อย่างเหมาะสมสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา หรือวัตถุประสงค์ของวิชา การเปลี่ยนวิธีการสอนอยู่ ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากและเร็วขึ้น สนใจในการเรียนมากขึ้น

เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ทั้งอาจารย์พลศึกษา และนักเรียน มีความคิดเห็นว่า ได้ใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ เช่น สอนภาคปฏิบัติภาษาไทยหลังจากการเสร็จสิ้นการเรียน การสอนแต่ละทักษะ ความเหมาะสมในการแบ่งคณะ มีเกณฑ์การวัดและประเมินผล เน้นหัวข้อที่จะวัดผลตามลักษณะวิชา ออยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลนี้ proxtagoras (Protagoras) กล่าวว่า "คนจะวัดผลทุกสิ่งทุกอย่าง"² ซึ่งในการวัดและประเมินผล ถ้าจะให้เกิดความแน่นอน ถูกต้อง ควรใช้วิธีวัดผลหลาย ๆ แบบ เช่น วิธีการสังเกต การสำรวจรายการ และมาตรាស่วนประเมินค่า แบบสอบถาม ประมาณนี้ การบันทึก สอบถามเชื่อม สอบภาคปฏิบัติ สำรวจความคิดเห็น และศึกษาเฉพาะกรณี³ เป็นต้น การที่ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลหลายวิธีตามหัวข้อที่นักเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะเกิดผลดีต่อการเรียนการสอน การปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป

¹ เชิคพันธ์ จายเหมือนวงศ์, "การเปรียบเทียบประสิทธิผลการสอนวิชาชีวเคมีเบื้องต้น ระหว่างวิธีสอนแบบมองหมายงาน กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต" (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

² *protagoras*, "Man is the measure of all things." Quoted in Carl E. Willgoose, Evaluation in Health Education and Physical Education (New York. Toronto. London: McGraw Hill Book Com., 1961), p. 1.

³ Ibid, pp. 9 -11.

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะให้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหารายวิชาในหลักสูตร ตลอดจนวิธีสอน สื่อการสอน และการประเมินผล เพื่อให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น และมีปัญหาในการสอนน้อยลง
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรจะเน้นถึงผลการเรียนที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนตามจุดประสงค์ให้มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของจุดประสงค์เหล่านี้ และพยายามปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนน้อยที่สุด
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มากขึ้น และแนะนำให้ใช้สื่อการสอนให้มากประทეภ์ขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นว่า มีปัญหาด้านใด อย่างไร และหากน้อมเนื้องดิน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**